

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Jany Volkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **E. D.**, narozený dne X
bytem J. 37/54, O.
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2019, č. j. KUOK 58136/2019, ve věci
bodového hodnocení,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci dne 30. 7. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2019, č. j. KUOK 58136/2019, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 1. 2019, č. j. SMOL/021494/2019/OARMV/DPD/Bat, kterým správní orgán I. stupně zamítl dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), námitky žalobce proti provedení záznamu 12 bodů v registru řidičů ze dne 5. 12. 2018 a provedené záznamy potvrdil.

B) Žaloba

2. Žalobce v žalobě navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil. Namítal, že:
 - a) žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze kterého vyplývá, že je běžnou praxí posuzovat v řízení o námitkách proti záznamu bodů jednotlivé podklady z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů. Tato praxe vyplývá i z rozhodnutí jiných správních orgánů (např. Městského úřadu Písek). U krajských úřadů by dle zásady legitimního očekávání měla existovat obdobná praxe při posuzování obdobných věcí;
 - b) žalovaný posuzoval jen oznámení policie o spáchání jednotlivých přestupků, ta jsou však sama o sobě nedostatečnými podklady pro záznam bodů;
 - c) jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době jeho spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost porušil. Argument, že přestupce dal podpisem pokutového bloku souhlas nejen s tímto druhem projednání, ale i se správností takového rozhodnutí, je nesprávný, neboť od přestupce nelze očekávat znalost práva, tudíž nemůže za správnost rozhodnutí odpovídat. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, sice vyplývá, že pro způsobilost rozhodnutí být podkladem pro záznam bodů postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání, ovšem konkrétní jednání konkrétní osoby musí být v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním;
 - d) pokutové bloky série HG/2014 č. X a série GF/2013 č. X nesplňují požadavek dostatečné individualizace skutku, naproti tomu blok série FC/2013 č. X ano, je tedy zřejmé, že i přes specifičnost blokového řízení a pokutového bloku samotného lze vydat rozhodnutí splňující zákonné požadavky;
 - e) pokutové bloky ze dne 28. 8. 2018, 17. 8. 2018, 18. 9. 2016 a 4. 5. 2015 jsou nezpůsobilé pro záznam bodů, neboť v nich přestupek není vymezen konkrétním, individualizovaným jednáním. Z bloků není patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Názvy obcí, ulic a právní kvalifikace přestupku jsou neúplné a zkratkovité, což znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce. Taktéž údaje o výši uložených sankcí jsou neúplné či chybí a z pokutových bloků není možné ověřit, zda výše sankce vyjádřená čísly odpovídá výši sankce vyjádřené slovně. Dále není dle žalobce v pokutových blocích uvedeno místo, kdy byly pokutové bloky

vydány, a nelze z nich zjistit, zda byly vydány oprávněnou osobou. Datum vyhotovení pokutových bloků a jejich převzetí a podpis žalobce nejsou dostatečně zřetelné. Bloky jsou nečitelné a obsahují strohé a zkratkovité formulace, jejichž nepřipustnost vyslovil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Dále není v pokutových blocích ze dne 28. 8. 2018 a 17. 8. 2018 přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda byly přestupky spáchány úmyslně či z nedbalosti;

- f) u rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21. 7. 2016, č. j. SMOL/160470/2016/OARMV/PNL/Lip, lze shledat zjevné nedostatky v požadovaných náležitostech, což způsobuje nepřezkoumatelnost uvedeného rozhodnutí. Podle žalobce došlo k porušení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku, když ohrožení zájmu společnosti alespoň v míře nepatrné nebylo nijak podloženo. K ohrožení majetku či zdraví však může dojít i za dodržené ohleduplnosti účastníka. Dále žalobce namítal, že z rozhodnutí není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku „*i z popisu jednání účastníka není zjevné dostatečné zajištění věci, kdy obviněný již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek*“. Podle žalobce správní orgán I. stupně pochybil i tím, že nenařídil ústní jednání, „*nejdou zajištěné pohnutky*“ účastníka k přestupkovému jednání a z uvedeného rozhodnutí nelze zjistit místo spáchání přestupku a ani jeho podstatu.

C) Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 23. 9. 2019 navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl s tím, že žalobní námítky jsou totožné s odvolacími námítkami, se kterými se žalovaný již dostatečně vypořádal v napadeném rozhodnutí. Dále uvedl, že předmětem řízení o námítkách proti záznamu bodů v registru řidičů nemůže být správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Na tyto akty je nutno nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci prohlásí za nezákonné a zruší je. Žalovaný si ve správním řízení předmětné pokutové bloky vyžádal a ověřil, že existovaly řádné právní podklady pro provedení záznamů v registru řidičů.

D) Obsah správního spisu

4. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobci bylo dne 3. 12. 2018 doručeno oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu.
5. Žalobce podal dne 5. 12. 2018 proti všem provedeným záznamům bodů námítky, přičemž namítal, že nesouhlasí s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů. Současně navrhl doplnění spisového materiálu o pokutové bloky. Žalobce žádal, aby správní orgán I. stupně provedl opravu záznamu o dosaženém počtu bodů v registru řidičů.
6. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 24. 1. 2019 námítky žalobce proti provedení záznamu 12 bodů v registru řidičů ze dne 5. 12. 2018 zamítl.
7. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce brojil odvoláním, ve kterém namítal, že se správní orgán I. stupně nezabýval způsobností jednotlivých podkladů pro záznam

bodů, a dále namítal nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů, přičemž uvedl konkrétní vady pokutových bloků ze dne 28. 8. 2018, 17. 8. 2018, 18. 3. 2016 a 2. 11. 2015.

8. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Vyslovil, že neshledal, že by pokutové bloky vykazovaly vady, které by činily podklad pro provedení záznamu nezpůsobilým. Dále uvedl, že nemá pochybnosti o souladu jednotlivých oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení s obsahem příslušných pokutových bloků. Žalovaný přezkoumal oprávněnost postupu správního orgánu I. stupně u záznamu 7 bodů ke dni 20. 8. 2016, přičemž zjistil, že tento záznam byl v souladu s rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 21. 7. 2016, č. j. SMOL/160470/2016/OARMV/PNL/Lip, kterým správní orgán I. stupně rozhodl o uložení sankce žalobci za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. i) bod 4 zákona o silničním provozu.
9. Součástí správního spisu jsou následující pokutové bloky:
 - a) ze dne 28. 8. 2018, č. X, série AC/2017, obsahující: E. D., datum narození X, H., Z. 928/19, okr. O., totožnost ověřena z OP č. X a popis přestupkového jednání: „28. 8. 2018, 11:23 hod., X, obec Bílčice, siln. 1/46, Pekárna Bílčice, směr Dvorce § 18 odst. 4 z. č. 361/2000 Sb. – rychlost jízdy v obci překročena 50/89/86 km/hod.“. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je „125c/1f 3 zák. č. 361/2000 Sb.“, forma zavinění nedbalostní. Celková výše uložené pokuty byla 1 000 Kč, slovy jeden tisíc Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby č. 310603 s jejím podpisem a podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku;
 - b) ze dne 17. 8. 2018, č. X, série BA/2017, obsahující: E. D., datum narození X, Z. 928/19, O., totožnost ověřena z OP X a popis přestupkového jednání: „11,23 hod., Masarykova ul. rychlost v obci 50 km/h naměřeno 63 km/h, po odečtu 60 km/h X Fiat“ V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c/1f bod 4 zák. č. 361/2000 Sb.“, forma zavinění nedbalostní. Celková výše uložené pokuty byla 500 Kč, slovy pět set Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby č. 1302 jejím podpisem, podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku;
 - c) ze dne 18. 3. 2016, č. X, série GE/2014, obsahující: E. D., datum narození X, N. N. 337, V. Ú., totožnost ověřena z OP X a popis přestupkového jednání: „18. 3. 2016 17:13 hod. Olomouc Lipenská GPS N49°35'23,8 "E17°17'36,8". Rychlost v obci 50/65/62 § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. RZ: X“. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c/1fF4 zák. č. 361/2000 Sb.“. Celková výše uložené pokuty byla 300 Kč, slovy jeden tři sta Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby č. X s uvedením jména J. D. s jejím podpisem a podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku;
 - d) ze dne 2. 11. 2015, č. X, série FC/2013, obsahující: E. D., datum narození X, V. Ú., N. N. 337, totožnost ověřena z ŘP X a popis přestupkového jednání: „2. 11. 2015 9⁵⁵ Babíčková Ol. § 7/1c z. č. 361/2000 Sb. – řidič držel při jízdě v ruce mobilní telefon RZ X“. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c/1 f 1 zák. č. 361/2000 Sb.“. Celková výše uložené pokuty byla 400 Kč, slovy čtyři sta Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby č. X s uvedením jména pprap. V. H. a s jeho podpisem a podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku.

10. Součástí správního spisu je i rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21. 7. 2016, č. j. SMOL/160470/2016/OARMV/PNL/Lip, ze kterého vyplývá, že obviněným z přestupku je E. D., narozený dne X, bytem N. N. č. 337, V. Ú. Dané rozhodnutí obsahuje popis přestupkového jednání (datum, čas, místo, jednání žalobce, následky jednání žalobce): „dne 04.11.2015 v cca 19:25 hodin v Olomouci, na místní komunikaci ulici Jeronýmova, u domu č. p. 10, jako řidič nákladního motorového vozidla tov. značky FORD Transit, rz: X se nechoval ohleduplně a ukázněně při provádění jízdního úkonu couvání ve směru jízdy od domu č. p. 9 k domu č. p. 10, kdy při tomto úkonu nedodržel dostatečný odstup od balkónu domu č. p. 10, v důsledku toho narazil zadní částí vozidla FORD do balkónu na na pravé straně domu č. p. 10 a zavinil tak dopravní nehodu, při které nedošlo ke zranění osob, dodatečně provedenou dechovou zkouškou v místě bydliště vliv alkoholu nebyl u řidiče zjištěn, vznikla hmotná škoda na vozidle FORD ve výši cca 10.000,-Kč a na balkónu domu č. p. 10 ve výši cca 50.000,-Kč dle odhadu Policie ČR, technická závada jako příčina dopravní nehody nebyla na místě ohledáním zjištěna ani později uplatněna, dále poté, co narazil zadní částí vozidla FORD do balkónu domu č. p. 10 a zavinil tak dopravní nehodu, z místa dopravní nehody odjel a neprodleně neoznámil v případech stanovených zákonem č. 361/2000 Sb. nehodu policii. Rozhodnutí ze dne 21. 7. 2016 obsahovalo kvalifikaci přestupku ve formě nedbalosti podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, v příčinné souvislosti s porušením § 4 písm. a) a § 47 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu a úmyslně přestupku podle § 125c odst. 1 písm. i) bod 2 a § 125 c odst. 1 písm. i) bod 4 zákona o silničním provozu v příčinné souvislosti s porušením § 47 odst. 3 písm. b) a § 47 odst. 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. Správní orgán I. stupně uvedeným rozhodnutím uložil žalobci pokutu za shora specifikovaný přestupek ve výši 3 100 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí obsahuje odůvodnění, je datováno a podepsáno J. L., správním pracovníkem Magistrátu města Olomouce.

E) Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud ověřil, že žalobu podala osoba k tomu oprávněná, po vyčerpání řádných opravných prostředků a žaloba splňuje všechny formální náležitosti. Žalobce podal žalobu ve lhůtě dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Je tedy věcně projednatelná.
12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez jednání.
13. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, přičemž každý žalobní bod je způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Míra preciznosti žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit.
14. Namítal-li proto žalobce, že se žalovaný nezabýval odvolacími námitkami a předloženými důkazními prostředky, aniž by žalobce konkrétně uvedl, které odvolací námitky žalovaný nevypořádal a které navrhované důkazy opomenul, nejedná se o dostatečně konkrétní

žalobní bod. Krajský soud tudíž nemůže než obecně konstatovat, že žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolacími námitkami žalobce vůči nedostatkům rozhodnutí správního orgánu I. stupně zabýval, přičemž vypořádání těchto námitek je obsaženo na str. 4 a 7 napadeného rozhodnutí.

15. Žalobce argumentoval tím, že se žalovaný nezabýval rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, které přiložil k odvolání. Krajský soud zkontroloval správní spis a zjistil, že žalovaný k odvolání žádné rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje nepřiložil. V odvolání pouze namítal, že „*za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje*“. Rozhodnutí však nespecifikoval a nevyvozoval z nich dostatečně konkrétní závěry. Žalovaný se tak ani nemohl žalobcem zmiňovaným rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje zabývat.
16. Žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedl, že správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti (právní jistoty) v činnosti správních orgánů a tedy rozhodovat ve skutkově shodných případech totožně. Dále uvedl, že za nezpůsobilé byly označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje. Jelikož žalobce nekonkretizoval, v čem se měl správní orgán I. st. od uvedené zásady odchýlit, nebylo třeba, aby se žalovaný předloženým rozhodnutím jiného správního orgánu zabýval.
17. S ohledem na skutečnost, že žalobce namítal porušení zásady ochrany legitimního očekávání také v žalobě, uvádí krajský soud následující. Zásada ochrany legitimního očekávání, jejímž atributem je rovněž zásada ochrany očekávání jednotnosti v rozhodování správních orgánů, je formulována v § 2 odst. 4 zákone č. 500/2004 Sb., správní řád, tak, že správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
18. Správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (případně i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Předně lze proto uvést, že žalobce se v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně stěží mohl dovolávat uvedené zásady, odkazoval-li na rozhodnutí jiných správních orgánů v téže agendě. Zejména je však třeba uvést, že žalobce se uvedené zásady dovolával především proto, aby akcentoval povinnost správních orgánů nevycházet v řízení o námitkách proti záznamu bodů toliko z oznámení o spáchání přestupků. Ze shora uvedeného obsahu správního spisu je však zjevné, že tato námitka nemá opodstatnění. Správní orgán I. stupně sice podrobně hodnotil (viz str. 3-4 rozhodnutí) jednotlivá oznámení o uložení pokuty a nikoliv samotné pokutové bloky, avšak žalovaný se pokutovými bloky zabýval na str. 3 a 4 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný tedy postupoval zcela v souladu s požadavky žalobce a v řízení dle § 123f zákona o silničním provozu neomezil přezkum výhradně na oznámení o uložení pokuty za přestupek.
19. I kdyby správní orgán I. stupně opatřil předmětné pokutové bloky, činil by tak nad rámec nutného. Zda je třeba doplnit správní spis o vydané pokutové bloky, či jiná rozhodnutí, je totiž vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že povinnost správního orgánu vyžádat si pokutový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o

přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů. V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74 Nejvyšší správní soud s odkazem na dřívější rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, uvedl: „(...)oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy.“ Žalobce však v námitkách proti záznamu bodů toliko obecně konstatoval, že nesouhlasí s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů, aniž by uvedl, v čem konkrétním nesouhlasí s provedenými záznamy, proč tyto záznamy nejsou v souladu se stavem faktickým a neuvedl důkazy na podporu svých tvrzení. Krajský soud má tudíž za to, že v posuzované věci nebyl správní orgán I. stupně, neměl-li sám jiné pochybnosti, povinen pokutové bloky vyžadovat, a když už tak jediné k ověření skutečnosti, zda jsou tyto bloky podepsány obviněným z přestupku. Teprve v odvolacím řízení žalobce začal namítat nedostatky v obsahových náležitostech použitých bloků.

20. Pro úplnost krajský soud dále uvádí, že názory Krajského úřadu Moravskoslezského kraje byly překonány rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39 (viz níže), o jehož existenci ostatně žalobce zřetelně ví, neboť na něj v žalobě sám odkazuje. Rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3, které rovněž žalobce připojil k žalobě, je co do hodnocení obsahových náležitostí jednotlivých pokutových bloku, zcela souladné se závěry, které učinily i správní orgány v posuzované věci.
21. Krajský soud tudíž shrnuje, že žalobní námitka, že žalovaný nevycházel při vydání rozhodnutí z pokutových bloků, se zcela míjí s obsahem správního spisu, a zásada ochrany legitimního očekávání byla žalobcem zcela nesprávně aplikována. Žalobní body a) a b) jsou tak v celém rozsahu nedůvodné.
22. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda deliktní jednání, které je v rozhodnutí popsáno, spočívá v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému deliktnímu jednání dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Nelze však s ohledem na zásadu presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci akceptovat právní názor, že v řízení o námitkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv námitek, které mohl uplatnit v řízení o přestupku.
23. Námitky žalobce proti konkretizaci skutků a formulaci právní kvalifikace přestupkových jednání v pokutových blocích (žalobní bod c) byly vzneseny ve zcela obecné rovině, tj. jako výčet typových nesprávností bez vztahu ke konkrétním pokutovým blokům. Krajský

soud proto toliko stručně uvádí, že za lichou považuje námitku absence výslovné zmínky o tom, že žalobce porušil stanovené povinnosti za jízdy a v postavení řidiče. V pokutových blocích, v nichž byl žalobce pokutován za překročení rychlosti, je zcela logicky dovoditelné, že tak žalobce učinil v postavení řidiče a za jízdy, když tyto přestupky nelze spáchat jinak než za jízdy. V pokutovém bloku ze dne 2. 11. 2015, č. X, série FC/2013 byl žalobce pokutován za držení mobilního telefonu v ruce. Výslovně je v něm uvedeno, že se tak stalo za jízdy a že žalobce byl v postavení řidiče, když bylo uvedeno, že „*řidič držel při jízdě v ruce mobilní telefon*“. Dle krajského soudu je třeba dále odmítnout námitku, že v předmětných blocích jsou přestupková jednání nedostatečně identifikována co do místa spáchání přestupku, neboť případná nepřesnost v označení místa spáchání přestupku nemůže mít vliv na skutečnosti posuzované správním orgánem v řízení o námitkách proti záznamu bodů. Nedostatečně konkrétní vymezení místa spáchání přestupku může mít v některých případech sice vliv na právní kvalifikaci skutku, ta však v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče nemůže být úspěšně namítána. Krajský soud přesto hodnotí nad rámec nutného odůvodnění konkretizaci místa spáchání přestupku v předmětných blocích za zcela dostatečnou. Žalobní bod c) je tudíž nejen zcela obecný, ale také argumentačně lichý.

24. Nedůvodný je rovněž žalobní bod d), neboť pokutové bloky č. X a X nebyly v posuzované věci vůbec použity. Namítal-li žalobce jejich existenci jako ukázkou toho, že některému z policistů se podařilo pokutový blok vyplnit způsobem z pohledu žalobce bezvadným, pak krajský soud připomíná žalobci, že soudům rozhodujícím ve správním soudnictví je svěřena ochrana veřejných subjektivních práv osob, nikoli stráž nad dokonalostí úkonů správních orgánů. Nelze proto dovozovat nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí z pouhého porovnávání správních aktů vydaných různými správními orgány a vyhodnocování toho, kterému policistovi se podařilo nejpodrobněji vyplnit pokutový blok.
25. K námitkám vůči konkrétním pokutovým blokům krajský soud uvádí:
26. Výtka, že na pokutových blocích jsou nečitelné údaje o osobě, která spáchala přestupek, a nejsou přesně vypsány požadované údaje, je nedůvodná. Ze všech pokutových bloků je patrné, že osobou, která spáchala přestupek, je žalobce (na blocích je uvedeno jeho datum narození, bydliště a jeho totožnost byla ověřena z občanského průkazu nebo řidičského průkazu).
27. Lichá je taktéž argumentace, kterou žalobce v žalobě uvedl ke „*kolonce* č. 5“ u všech pokutových bloků. Ze všech pokutových bloků je dostatečně zjištělné, který den a v jakou hodinu byl přestupek spáchán, na jaké ulici a v jakém místě, přičemž ani na jednom pokutovém bloku není uvedena obec nesrozumitelně (Bílčice, Olomouc, Babíčková Ol. a Masarykova ul. s uvedením místa vypsání pokutového bloku Moravský Beroun). Názvy ulic jsou uvedeny v celém názvu, přičemž význam zkratky ul. je průměrnému člověku znám.
28. Dále výtka, že právní povinnost, kterou měl žalobce porušit, není specifikována jednoznačně, je neakceptovatelným formalismem. Takto zkráceně formulovaná právní kvalifikace § 7/1c z. č. 361/2000 Sb., či „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, tj. nahrazení zkratky „odst.“ lomítkem, či specifikace zákona toliko jeho číslem, pod nímž byl vyhlášen ve Sbírce zákonů, nečiní dle závěru soudu průměrně inteligentnímu člověku sebemenší

interpretační potíže. Jedná se tedy o případ, kdy zkratkovitě uvedený údaj nemá vliv na jednoznačnost zaznamenaných údajů.

29. Vymezením přestupkového jednání spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti jízdy pomocí slova „rychlost“ (resp. zkratky „R“) a trojčíslí s lomítky se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, v němž dospěl k závěru, že v případě vymezení přestupkového jednání na pokutovém bloku popisem ve formě údaje „R../../..“ za současného uvedení porušeného zákonného ustanovení nelze hovořit o nezpůsobilosti takového pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů. Konkrétně v odst. 24 soud uvedl: *„[v]ymezení předmětného protiprávního jednání Nejvyššímu správnímu soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr Nejvyšší správní soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 69 rychlost naměřenou stěžovateli (tj. 69 km/h) a údaj 66 rychlost naměřenou stěžovateli při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 66 km/h). Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován.“*
30. V posuzované věci se tyto závěry týkají pokutových bloků ze dne 28. 8. 2018 a 18. 3. 2016, na nichž je kromě zmíněného trojčíslí, uvedeno i ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, jež stanoví nejvyšší povolenou rychlost v obci 50 km/h, a dále v právní kvalifikaci ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 nebo bod 4 téhož zákona, jež označuje za přestupek jednání, kterým řidič překročí nejvyšší povolenou rychlost v obci o méně, resp. více než 20 km/h. U pokutového bloku ze dne 17. 8. 2018 je pak uvedena rychlost v obci 50 km/h, naměřená rychlost 63 km/h, po odečtu 60 km/h a dále právní kvalifikace dle § 125c/1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. V kontextu uvedených odkazů je tedy zřejmé, že číslice uvedené v pokutových blocích je třeba vykládat tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, druhý údaj vymezuje rychlost naměřenou žalobci a třetí údaj rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení. Tato specifikace tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil. Údaje uvedené v blocích pak odpovídají rovněž právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován. Předmětné bloky byly tedy způsobilými podklady pro záznam jednotlivých bodů do registru řidičů.
31. Napadeným pokutovým blokem ze dne 2. 11. 2015 byla žalobci uložena pokuta za porušení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, tj. že řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona. V tomto pokutovém bloku bylo uvedeno, že *„řidič držel při jízdě v ruce mobilní telefon“*. Uvedený popis nepřipouští jakékoli pochybnosti o tom, jaký přestupek žalobce spáchal, a zahrnuje všechny znaky objektivní stránky skutkové podstaty přestupku.
32. Výtky žalobce vůči tomu, že není přezkoumatelným způsobem uvedena forma zavinění u pokutových bloků ze dne 28. 8. 2018 a 17. 8. 2018, nejsou taktéž namístě, jelikož na pokutových blocích je uvedena forma zavinění nedbalostní. Namístě není ani argumentace absencí výše sankce, příp. neúplnost tohoto údaje, resp. nezřetelnost údaje

o výši sankce, když z jednotlivých pokutových bloků jsou výše sankce zjistitelné (1 000 Kč, 500 Kč, 300 Kč, a 400 Kč).

33. Žalobce dále namítal, že bylo nejednoznačné uvedení místa vydání pokutových bloků, včetně podpisu oprávněné úřední osoby s veškerými požadovanými údaji, data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem a podpisem žalobce. Opětovně krajský soud uvádí, že po přezkoumání jednotlivých pokutových bloků jsou tyto údaje uvedeny, kdy je uvedeno místo a datum vypsání pokutových bloků, číslo oprávněné osoby s podpisem a i jméno oprávněné úřední osoby, datum převzetí pokutového bloku a podpis žalobce.
34. Poslední výtkou byly nedostatky rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21. 7. 2016, č. j. SMOL/160470/2016/OARMV/PNL/Lip, způsobující nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Na tomto místě krajský soud zdůrazňuje, že pokud měl žalobce za to, že je rozhodnutí ze dne 21. 7. 2016 nepřezkoumatelné, měl tuto skutečnost namítat v odvolání. Odvolací orgán by rozhodnutí ze dne 21. 7. 2016 přezkoumal a námitky proti rozhodnutí řádně vypořádal. Proti rozhodnutí o odvolání by byl případně žalobce oprávněn podat žalobu, na jejímž základě by se krajský soud přezkoumatelností a zákonností rozhodnutí ze dne 21. 7. 2016 zabýval. V nyní posuzované věci se však jedná o přezkum rozhodnutí o námitkách žalobce proti provedení záznamu 12 bodů v registru řidičů, v krajském soudu přísluší toliko přezkoumat, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda delikt ní jednání, které je v rozhodnutí popsáno, spočívá v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému delikt nímu jednání dle přílohy k zákonu o silničním provozu.
35. Krajský soud zjistil, že z rozhodnutí ze dne 21. 7. 2016, č. j. SMOL/160470/2016/OARMV/PNL/Lip, vyplývá, že obviněným z přestupku byl žalobce (s uvedením jména, příjmení, data narození i adresy), dále je uveden popis přestupkového jednání (datum, čas, místo, jednání žalobce, následky jednání žalobce) a kvalifikace přestupku ve formě nedbalostí podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, v příčinné souvislosti s porušením § 4 písm. a) a § 47 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu a úmyslně přestupku podle § 125c odst. 1 písm. i) bod 2 a § 125 c odst. 1 písm. i) bod 4 zákona o silničním provozu v příčinné souvislosti s porušením § 47 odst. 3 písm. b) a § 47 odst. 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. Předmětné rozhodnutí taktéž obsahuje údaj o výši pokuty (3 100 Kč) a náklady řízení (1 000 Kč), to vše vyjádřené i slovně, odůvodnění, datum a podpis správního pracovníka, J. L. Rozhodnutí ze dne 21. 7. 2016 tak bylo způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, žalobní námitka tak není důvodná.
36. Krajský soud uzavírá, že žalovaný nepochybil, pokud zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

F) Závěr a náklady řízení

37. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 29. ledna 2020

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu